

РЕШЕНИЕ

№ 30703

гр. София, 03.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 03.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **2199** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от „ПИРИН ФИЛМ” ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище и адрес на управление в [населено място], подадена чрез упълномощените процесуални представители адв. Д. Л. и адв. В. Л., срещу заповед № РД-21-778/16.09.1998 г., издадена от министъра на промишлеността, с искане за обявяване на нейната нищожност в частта ѝ по т.1.1, касаеща продажба на зимно кино „А. П.” в [населено място] като обособена част от „ПИРИН ФИЛМ” ЕООД.

Според жалбоподателя, заповедта, обявяването на чиято нищожност се иска, била издадена при липса на функционална компетентност на издалия я орган – министърът на промишлеността. Приватизацията на предприятието била стартирана от министъра на културата, който бил и компетентният съгласно §29 от ПЗР на ЗИД на ЗППДОП да я приключи орган. Според посочения текст, процедурите за приватизация, по които са определени начините за продажба се приключват от органа по чл.3, който ги е започнал. За да обоснове искането си за обявяване нищожността на заповед № РД-21-778/16.09.1998 г. на министъра на промишлеността, жалбоподателят се позовава на разпоредбите на чл.3, ал.1, т.1 и т.2 от ЗППДОП (отм.) и чл.2 от ПМС 155/1992 г., според който решение за приватизиране на държавни предприятия по смисъла на чл.1, ал.3, т.1 и 2 от ЗППДОП се приема от съответния министър или председател на комитет съобразно отрасловата му компетентност, ако балансовата стойност на дълготрайните активи на предприятието или дружеството не надхвърля посочена определена сума. В случая, според жалбоподателя, отрасловата компетентност била на министъра на културата, тъй като той взел решението за

приватизация и именно той можел да довърши тази процедура. Посочва също, че ДМА на дружеството надвишава максималната стойност, посочена в относимите разпоредби, поради което компетентна да завърши процедурата изначално била Агенцията за приватизация. По тези съображения жалбоподателят претендира обявяване на оспорената заповед за нищожна. Претендира разноси.

Ответникът - министърът на икономиката и индустрията, чрез пълномощника си юрк. В. К., оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че при издаването на оспорената като нищожна заповед са били спазени всички изискуеми от закона условия за нейната законосъобразност. Моли жалбата да бъде отхвърлена, както и да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, като обсъди изложеното в жалбата, представените доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № РД-19-498/03.11.1992 г. на министъра на културата на основание чл.17, ал.1 от Закона за преобразуване и приватизация на държавни и общински предприятия (ЗППДОП, отм.) са преобразувани еднолични дружества с ограничена отговорност с държавно имущество, в това число и дружеството-жалбоподател, като същото е учредено чрез преобразуване на Управление „Кинефикация Б.” и регистрирано с решение № 1037/05.03.1993 г. по ф.д. № 890/1993 г. на Фирмено отделение на Благоевградския окръжен съд с предмет на дейност: разпространение и показ на филми и други аудиовизуални произведения и капитал 8442000 лева. В решението е записано, че дружеството поема всички активи и пасиви на Управление „Кинефикация Б.”, както и че едноличен собственик на капитала е Държавата.

Видно от Акт за държавна собственост № 2300/20.01.1994 г. в капитала на дружеството фигурира дворно място, заедно с изграденото в него кино в [населено място], предоставени на управление на държавна организация „Кинефикация” – С., като страните не спорят, че последната представлява териториално структурно звено на Управление „Кинефикация Б.”.

Със заповед № РД 09-737/18.12.1997 г. на министъра на културата на основание чл.3, ал.1, т.1, чл.4а и чл.21, ал.1 от ЗППДОП (отм.) е наредено откриването на процедура за приватизация на: „Варна филм” ЕООД, В., „Плевен филм” ЕООД, П., „Смолян филм” ЕООД, С., „Сливен филм” ЕООД, С., „Бургас филм” ЕООД, Б., „Русе филм” ЕООД, Р., „Пирин филм” ЕООД, Б. и др.

Със заповед № РД-21-778/16.09.1998 г. министърът на промишлеността на основание чл.3, ал.1, т.1 и ал.3, чл.21, ал.1, чл.33 във вр. с чл.30, ал.1 от ЗППДОП (отм.) и на основание заповед № РД 09-737/18.12.1997 г. на министъра на културата във вр. с Разпореждане на МС № 12/19.03.1998 г. и своя заповед № РД-21-482/16.06.1998 г. е наредил да се извърши продажба чрез преговори с потенциални купувачи на обособени части от „ПИРИН ФИЛМ” ЕООД, [населено място], в това число и Зимно кино „А. П.”, [населено място], фигуриращо под т.1.1. Заповедта е обнародвана в ДВ, бр.113,1998 г.

При тези факти съдът прави следните правни изводи:

„ПИРИН ФИЛМ” ЕООД е дружество, по отношение на което със заповед № РД 09-737/18.12.1997 г. на министъра на културата е открита процедура по приватизация. Жалбата е насочена срещу заповед, издадена от министъра на промишлеността на основание чл.3, ал.1, т.1 и ал.3, чл.21, ал.1 и чл.33 във вр. с чл.30, ал.1 от ЗППДОП (отм.), както и на основание заповед № РД 09-737/18.12.1997 г. на министъра на културата във вр. с Разпореждане на МС № 12/19.03.1998 г. и заповед № РД-21-482/16.06.1998 г. на министъра на промишлеността. С нея е наредено извършването на продажба чрез преговори с потенциални купувачи на обособени части от „ПИРИН ФИЛМ” ЕООД, [населено място], в това число и на фигуриращото под т.1.1. на заповедта Зимно кино „А. П.”, [населено място]. Поради това съдът приема, че за жалбоподателя

е налице правен интерес от оспорването в хипотезата на чл.149, ал.5 от АПК, тъй като заповедта, с която е разпоредена продажба на част от активите на дружеството е неблагоприятна за него и подлежи на оспорване единствено относно претендираната нищожност без ограничение във времето. Жалбата е насочена срещу подлежащ на оспорване административен акт. Поради изложеното, жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В АПК не се съдържат изрични разпоредби относно пороците, водещи до нищожност на административните актове. В правната теория и в съдебната практика е възприето, че нищожността или унищожаемостта на административните актове се очертава от степента и/или тежестта на допуснатата незаконосъобразност. Актът е нищожен, когато разкрива толкова тежък порок, че е негоден да породи правните последици, към които е насочен. Следователно, нищожност е налице при висок интензитет и тежест на нарушенията на законосъобразността, тъй като останалите допуснати нарушения с по-ниска степен сочат на унищожаемост на акта. Съобразно посочения критерий нищожни са актовете, издадени от некомпетентен орган, тези, постановени при липса на форма или при толкова съществено нарушаване на административнопроизводствените правила, довело практически до липса на волеизявление. Противоречието с материалния закон може да обоснове нищожност в случаите, когато е налице пълна липса на предпоставките на приложимата правна норма, когато актът е издаден изцяло при липса на законово основание или когато акт с такова съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон или от никой орган.

Настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед № РД-21-778/16.09.1998 г. на министъра на промишлеността не страда от особено съществени пороци в изискванията за законосъобразност по чл.146 АПК, които да обосновават нищожността ѝ.

Съгласно чл.3, ал.1, т.1 от ЗППДОП (отм.), решение за приватизиране на държавни и общински предприятия се приема от определен от Министерския съвет държавен орган - за държавни предприятия, акции или дялове, собственост на държавата в търговски дружества, ако балансовата стойност на дълготрайните им активи към 31 декември 1997 г. не надхвърля 350 млн. лв., както и за незавършени обекти на строителството, а според т.2 на същия законов текст, от Агенцията за приватизация - за държавни предприятия, и акции и дялове, собственост на държавата в търговски дружества, ако балансовата стойност на дълготрайните им активи към 31 декември 1997 г. надхвърля 350 млн. лв. Разпоредбата на чл.3, ал.3 от ЗППДОП (отм.) гласи, че органите по ал.1 подготвят и сключват сделките за извършване на приватизирането на държавни и общински предприятия или упълномощават други за това. Отношенията между органа по ал.1 и упълномощеното лице и конкретният обем на предоставената представителна власт могат да бъдат определени с договор. Съгласно приложимата редакция на чл.33 от ЗППДОП (отм.), по реда на тази глава могат да се продават части от еднолични търговски дружества с държавно или общинско имущество след обособяването им.

В случая „ПИРИН ФИЛМ” ЕООД е дружество, включено в системата на Министерството на културата, което обаче с Разпореждане на МС № 12/19.03.1998 г. е прехвърлено към Министерството на промишлеността. Преди това прехвърляне действително е открита процедура по приватизация със заповед № РД 09-737/18.12.1997 г. на министъра на културата, с която обаче не е определен начинът на продажба на част от активите на дружеството. Съгласно § 29 от ПЗР на ЗИД наЗППДОП (отм.), процедурите за приватизация, по които са определени начините за продажба, се приключват от органа по чл.3, който ги е започнал. Това означава, че ако със заповедта за откриването на процедурата по приватизация беше определен и начинът на продажбата на активите, компетентният да завърши процедурата би бил започналият я орган, а

именно министърът на културата. В случая обаче заповед № РД 09-737/18.12.1997 г. на министъра на културата не определя начинът на продажба, а след издаването ѝ Министерски съвет е определил като компетентен орган министърът на промишлеността в съответствие с чл.3, ал.1, т.1 от ЗППДОП (отм.). От представеното по делото извлечение за балансовата стойност на дълготрайните активи на дружеството-жалбоподател се установява също, че към 31.12.1997 г., както и към датата на издаване на оспорената заповед същата е била в размер на 75 220 000 неденоминирани лева, която не надхвърля определения с разпоредбата на чл.3, ал.1, т.1 от ЗППДОП (отм.) праг от 350 млн. неденоминирани лева, за да бъде компетентна Агенцията да приватизация да извърши продажбата на дълготрайните активи на „ПИРИН ФИЛМ” ЕООД, каквото твърдение се съдържа в жалбата.

Всъщност основното възражение на жалбоподателя е свързано с Разпореждане на МС № 12/19.03.1998 г. с твърдение, че същото не е било подписано и в този смисъл не отразявало волята на издалия го административен орган. Във връзка с това възражение беше изискан и съответно представен от Централния държавен архив заверен препис от този документ, който беше приет като доказателство по делото. Видно от него, с Разпореждане № 12 от 19.03.1998 г. на МС на РБ е променена ведомствената принадлежност на търговските дружества, осъществяващи производствена дейност, включени в системата на Министерството на културата, от Министерството на културата към Министерството на промишлеността, съгласно приложението. Разпореждането е подписано собственоръчно от министър-председателя и министъра на държавната администрация и съгласуван от началниците на съответните отдели. С това се опровергава твърдението на оспорващото дружество за липса на изразена воля за издаване на акт с посоченото съдържание. Противно на твърдението на жалбоподателя, приложението към Разпореждане № 12/1998 г. на МС представлява неразделна част от него и не следва да бъде подписвано отделно. В приложението в раздел I Кинопоказ под т.1 е включено и дружеството-жалбоподател, като търговско дружество, което от системата на Министерството на културата преминава към системата на Министерството на промишлеността, който съответно е станал компетентният орган, който да проведе процедурата по приватизация, като първото действие в тази насока е било издаването на оспорената заповед, с която е наредено извършването на продажба чрез преговори с потенциални купувачи на обособени части от „ПИРИН ФИЛМ” ЕООД, [населено място], в това число и на Зимно кино „А. П.”, [населено място].

По изложените съображения съдът намира, че именно министърът на промишлеността е бил компетентният да издаде акт с оспореното съдържание орган.

Оспорената заповед е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите за един административен акт реквизити, в това число и фактически и правни основания, обосновавали издаването ѝ.

Спазена е процедурата по глава четвърта и глава пета от ЗППДОП (отм.) като не се констатира, а и не се твърди наличието на порок на процедурата, засягащ акта до степен да е невъзможно пораждаването на целените с него последици. Издаването му се предхожда от заповед № РД-19-498/03.11.1992 г. на министъра на културата, с която на основание чл.17, ал.1 от ЗППДОП (отм.) са преобразувани еднолични дружества с ограничена отговорност с държавно имущество, в това число и „ПИРИН ФИЛМ” ЕООД, регистрирано с решение № 1037/05.03.1993 г. по ф.д. № 890/1993 г. във Фирмено отделение на Благоевградския окръжен съд. Със заповед № РД 09-737/18.12.1997 г. на министъра на културата на основание чл.3, ал.1, т.1, чл.4а и чл.21, ал.1 от ЗППДОП (отм.) е наредено откриването на процедура за приватизация на преобразуваните търговски дружества, сред които е и „Пирин филм” ЕООД, Б.. С Разпореждане на МС № 12/19.03.1998 г. е променена подведомствеността на търговските дружества, като „Пирин филм”

ЕООД преминава към системата на Министерството на промишлеността, с оглед на което със заповедта, обявяването на чиято нищожност се иска, е разпоредено извършването на продажба чрез преговори с потенциални купувачи на обособени части от „ПИРИН ФИЛМ“ ЕООД, [населено място], в това число и на Зимно кино „А. П.“, [населено място]. Заповедта е обнародвана в Държавен вестник.

Не са допуснати и нарушения на материалноправни разпоредби, които разгледани в тяхната съвкупност да обосноват наличието на толкова тежък порок, който да води до нищожност на акта. За да обуслови нищожност, а не унищожаемост, противоречието на административния акт с материалния закон следва да е дотолкова съществено, че да е приравнимо на пълна липса на условията за издаване на акта, той да е изцяло лишен от законово основание или да е недопустимо издаването на акт със същото съдържание. Оспорената заповед не е засегната от порок с такава тежест. Тя не поражда нетърпими от правния ред последици. В случай, че е налице нарушение на материалноправни разпоредби, това би могло да обоснове незаконосъобразност на оспорения акт и неговата отмяна, но не представлява основание за обявяването му за нищожен, тъй като не разкрива пълна липса на предпоставките на приложимата правна норма или на законово основание за постановяването му, както и невъзможност акт с такова съдържание да бъде издаден въз основа на никакъв закон или от кой орган.

Предвид изложеното оспорената заповед не страда от пороци, водещи до нищожността ѝ, поради което жалбата срещу нея се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и с оглед своевременно заявеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, такова следва да се заплати от жалбоподателя „ПИРИН ФИЛМ“ ЕООД в размер на 102,26 евро, определен в съответствие с чл.37 от ЗПП и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ПИРИН ФИЛМ“ ЕООД с искане за обявяване на нищожността на заповед № РД-21-778/16.09.1998 г. на министъра на промишлеността, в частта ѝ по т.1.1, касаеща продажба на зимно кино „А. П.“ в [населено място] като обособена част от „ПИРИН ФИЛМ“ ЕООД.

ОСЪЖДА „ПИРИН ФИЛМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Министерството на икономиката, инвестициите и индустрията сумата от 102,26 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: